

قطعهنامه درباره گزارش کمیته مرکزی موقت سازمان

کنگره با استماع گزارش ک. م. م. س که بعداً با توضیحات فرد فرد اعضای ک. م. به سؤالات طرح شده از طرف شرکت کنندگان به طور نسبی تکمیل گردید، در بررسی خود از عملکرد یک سال و نیمه سازمان (در زمینه‌های مختلف) به نتایج زیر رسید:

الف - درباره انشعاب:

کنگره در بررسی خود از انشعاب در سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران به این نتیجه رسید که این انشعاب علی‌رغم این که برای دستیابی به تئوری انقلاب ایران و برای تأمین وحدت اصولی و انسجام چپ انقلابی شکل گرفت و در این راستا با طرح شعارها و اهدافی اصولی (که مبتنی بر ضرورت‌های حیاتی جنبش بود) می‌رفت که رفرمیسم را در جنبش کارگران ایران ایزوله نماید. اما به دلیل فقدان درکی روشن از این ضرورت‌ها و نقش تاریخی خویش نتوانست در این مدت گام‌های مؤثری را در راستای وحدت و انسجام چپ و انفراد رفرمیسم به پیش بردارد. از همین رو آن را اقدامی زودرس تلقی می‌نماید.

ب - درباره فعالیت‌های مثبت سازمان:

۱ - انتشار منظم روزنامه کار

۲ - مداخله انقلابی سازمان در جنبش مقاومت خلق کرد

۳ - تدوین نقطه نظراتی درباره استراتژی، اوضاع کنونی و وظایف کمونیست‌ها و...

۴ - حفظ و تأمین امکانات ویژه (از قبیل چاپ و غیره)

کنگره با در نظر گرفتن این واقعیات و با عطف توجه به بند الف این قطعهنامه اظهار می‌دارد که سازمان (علیرغم اشتباهات و ضعف‌هایی که در انجام وظایف خویش داشته است) بر پایه تلاش انقلابی کادرها و هواداران خویش تاکنون توانسته است نام فدائی را زنده و پرچم پر افتخار آن را به مثابه جریانی سازش ناپذیر و مؤمن و وفادار به آرمان کارگران و زحمتکشان برافراشته نگهدارد.

ج - درباره نقایص و اشتباهات سازمان:

کنگره در زمینه نقایص کار و اشتباهات سازمان و به ویژه کادر رهبری آن به نتایج زیر رسید:

۱ - سازمان به دلیل فقدان هدف و نقشه‌ای معین برای مداخله در مبارزه طبقاتی، دنباله رو حوادث بوده، رشد بی رویه کرده و همچنین انرژی و نیروهای بسیاری را هز داده است. در این رابطه رهبری سازمان تلاش مسئولانه لازم را برای رفع این نقص اساسی به کار نبرده است.

۲ - سازمان به مبارزه ایدئولوژیک درونی و بیرونی به مثابه امری تعیین کننده و عاملی وحدت بخش، بهایی نداده و آن را به فراموشی سپرده است.

۳ - اصول اصلی کار تشکیلاتی (یعنی سانترالیسم دمکراتیک - انتقاد و انتقاد از خود - دیسپلین و...) بر فعالیت سازمان به طور آگاهانه و سیستماتیک ناظر نبوده است.

۴ - رهبری سازمان در کلیه زمینه‌ها مسایل را تنها رفع و رجوع کرده است و به ویژه در برخورد با بحران سازمان و جنبش برخورد درستی نکرده است.

۵ - گرایشات سکتاریستی در رهبری سازمان عمل کرده است و به ویژه خود را در عدم احساس مسئولیت در قبال وحدت جنبش کمونیستی نشان داده است.

۶ - رابطه زنده‌ای بین رهبری و کل سازمان با توده‌ها وجود نداشته است و از این جهت از انرژی‌ها و استعداد‌های رفقای تشکیلات به نحو شایسته‌ای استفاده نشده و تجربه‌های سازمان به آن‌ها منتقل نگردیده است.

۷ - به امر آموزش و تربیت کادرها بی توجهی کامل شده است.

۸ - "تدوین برنامه" (مطروحه در کار شماره ۸۷) به مثابه اقدامی بلندپروازانه و غیر واقع‌بینانه در دستور کار سازمان قرار گرفت.

کنگره با آگاهی به این واقعیت که بخش مهمی از اشکالات فوق به دلیل نداشتن ضوابط و مناسبات معین و سازمان دادن تشکیلاتی (اساسنامه و...) بروز کرده است ایمان راسخ دارد که بر پایه دستاوردهای عظیم و رهنمون‌های گرانب‌های این مجمع عالی سازمان اشتباهات و خطاهای خویش را تصحیح و در جهت اهداف اصولی و انقلابی خود گام‌های بلندی را به پیش برخواهد داشت.